

Изх. № 02-00-14/23.03.16 г.

до

**Г-Н ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО
ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД
ПРИ 43-ТО НС**

**Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПРАВНА КОМИСИЯ
ПРИ 43-ТО НС**

**КОПИЕ: Г-Н БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**Г-ЖА РУМЯНА БЪЧВАРОВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за МВР, № 602-01-9/23.02.2016г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

След като се запознахме по време на общественото обсъждане, организирано от Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред при НС, с концепцията на Министъра на вътрешните работи, касаеща философията на реформите в МВР, изразяваме несъгласие с внесения в Народно събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за МВР (№ 602-01-9/23.02.2016г.), в частта касаеща Държавно предприятие (ДП).

Считаме, че приемането на законопроекта и обявеното от министър Бъчварова в презентацията създаване и развитие на ДП е в разрез с националното и европейско законодателство в областта на конкуренцията и основните свободи, предоставени от първичното европейско право и Конституцията на Република България.

1. Считаме за недопустимо предоставянето със закон на властови правомощия на едно търговско дружество.

С §23 от предложения законопроект се предвижда създаването на Държавно предприятие „Центрър за предоставяне на услуги“, за определени дейности, както и да извършва други дейности, които не са забранени от закона, както и такива, възложени му от министъра на вътрешните работи или въз основа на склучен договор.

Според чл.106, §2 (предишен чл. 86 ДЕО) от Консолидираната версия на Договора за функционирането на Европейския съюз (Обн. С ОВ. бр.326 от 26 октомври 2012 г.): „*В случаите на публични предприятия [...], държавите-членки нямат право нито да приемат, нито да запазят съществуването на какъвто и да е акт, който противоречи на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на разпоредбите, предвидени в член 18 и членове 101-109*“. Следователно, правителството на Република България няма право да въвежда норми, по силата на които да създава структури, които осъществяват прикрита търговска дейност, представяйки я за административни услуги.

Съгласно чл.1 от Закона за българските лични документи, същите „*се издават от Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и Министерството на отбраната съобразно предоставената им компетентност*“. Възлагането на подобни правомощия на едно търговско дружество е в противоречие на действащото законодателство. Категорично възразяваме срещу възможността една приоритетно

държавна дейност, каквато е издаването на лични документи, да попадне в ръцете на търговско дружество, с неясни приходи и без правомощия да издава и унищожава документи.

2. Промените в ЗИДЗМВР в частност ДП ще навреди на конкуренцията в сектора на частните услуги за сигурност

Възможностите, посочени в мотивите ,и в промените на чл. 140а , 1406 и в §2, както и декларираното от Министъра връщане на възмездните договори за охрана в МВР ще нарушаат и без това крехкия баланс на пазара на частните услуги за сигурност, тъй като така са дефинирани промените и критериите, даващи предимства на МВР, с които не разполагат частноправните субекти на пазара на частните услуги за сигурност. Още повече, че дейности от сектора на частните услуги за сигурност подлежат на лицензионен режим, извършван от МВР. Това създава условия за нелоялна конкуренция в полза на МВР и държавното предприятие.

Неравнопоставеността ще се изразява и в нормативната забрана срещу държавното предприятие да се инициира изпълнителен процес, както това е допустимо за други държавни предприятия (например, държавните предприятия по чл. 163, ал.1 от Закон за горите). Тази привилегия, освен неравнопоставеност, ще внесе и несигурност в оборота, тъй като ще липсват каквито и да било гаранции за изпълнението на задълженията на ДП, поети по силата на договор.

3. Източниците на финансиране на проектното държавно предприятие не отговарят на законовата регламентация относно разпореждането с бюджетни средства и получаването на плащания към бюджета

Съгласно чл. 1, ал.1 от **Закона за държавните такси** (Обн. ДВ. бр. 104, от 28 Декември 1951 г., посл. изм. ДВ. бр. 53, от 27 Юни 2014 г.) „*Държавните такси се събират от органите на съдебната власт, от другите държавни органи и бюджетни организации в размери, определени с тарифи, одобрени от Министерския съвет, и постъпват в държавния бюджет, освен ако със закон е предвидено друго*”, а в чл. 46, т. а-п изрично и изчерпателно са изброени дейностите, за които съответният държавен орган или бюджетна организация могат да събират такси.

Съгласно §1, т. 5 от **Закона за публичните финанси** (Обн. ДВ. бр. 15, от 15 Февруари 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) бюджетни са „*всички юридически лица, чиито бюджети се включват в държавния бюджет, в бюджетите на общините, в бюджетите на социално-сигурителните фондове, както и всички останали юридически лица, чиито средства, постъпления и плащания се включват в консолидираната фискална програма по силата на нормативен акт или по реда на чл. 171 от същия закон*”.

Видно от чл. 55в, ал.1 на проекта на ЗИД на ЗМВР, проектното държавно предприятие не е бюджетна организация, нито държавен орган и, в този смисъл, остава неясно на какво основание и за какви дейности то ще събира държавни такси.

В допълнение, **връщането на възможността за предоставяне на дарения на проектното предприятие** възстановява порочната практика от близкото минало да се осигурява нерегламентирана закрила на определени фирми и лица срещу предоставени от тях „дарения“. Узаконяването на тези практики ще доведе и до противоречие с позицията в доклада на ЕК, която изрично забранява сключването на договори за дарения в системата на МВР. Т.е., проектното предприятие има потенциала да се превърне в схема за злоупотреба с публичен и частен ресурс.

Проектът на ЗИД на ЗМВР противоречи на общата забрана за въвеждане на дискриминационни мерки във вътрешния пазар на ЕС и ЕО, предвидена в чл. 106, вр. с чл. 18 от ДФЕС – конс. версия, както и на чл. 19, ал. 1 и 2 от Конституцията на Република България.

Татяна Иванова

Секретар на Комитет
„Съдебна практика, сигурност и ефективност“
при НСП/БСК

С уважение,

БОЖИДАР ДАНОВ
Изпълнителен председател

